Р Е Ш Е Н И Е
№ 43038

гр. София, 03.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов
ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11319** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С Решение от 25. 05. 2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по НАХД № 17394/2025 г., е отменено Наказателно постановление (НП) № 29-2500061 от 07. 11. 2025 г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на „Строй Бъдеще“ ЕООД, на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 16, т. 1, б. „е“ от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, във вр. с чл. 55, т. 2 от Наредбата за безопасната експлоатация и техническия надзор на повдигателните съоръжения.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“, в която се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди издаденото НП.

Ответникът, чрез законния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК,

поради което е процесуално допустима.

Разгледани по съществото на спора, касационната инстанция намира, че същата е основателна по следните съображения:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля И., писмените доказателства, представени с наказателното постановление и събраните в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция са представени доказателства за издаване на НП на „Строй Бъдеще“ ЕООД, за констатирано нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ по отношение на лицето С. С., както и доказателства за влизането в сила на НП.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на въззивния съд.

На 18. 09. 2025 г., е извършена проверка от служители на Главна дирекция „Инспектиране на труда”, за спазване на трудовото законодателство в обект на контрол: извършване на СМР на сграда на община „К. село“ в [населено място], [улица], на който строителните работи са извършвани от „Строй Бъдеще” ЕООД, като са констатирани нарушения и са дадени задължителни предписания.

На 15. 10. 2025 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на жалбоподателя, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 16, т. 1, б. „е“ от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 29-2500061 от 07. 11. 2025 г. от главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда““.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Неоснователно районния съд приема, че след като С. С. нямал сключен трудов договор със „Строй Бъдеще” ЕООД, дружеството нямало качеството работодател по отношение на това лице.

Действително, по делото е представено пълномощно, според което С. С. е търговски пълномощник на управителя, но това не означава, че освен посочените в това пълномощно действие по представителство, физическото лице не може да извършва конкретни фактически действия.

В хода на проверката е констатирано, че по време на извършване на СМР С. управлява ножична самоходна платформа без необходимата правоспособност и без да му е осигурено обучение за здравословни условия на труд.

Съгласно чл. 16, т. 1, б. „е“ от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, строителят осигурява, инструктажа, обучението, повишаването на квалификацията и проверката на знанията по ЗБУТ на работещите.

В случая е безспорно, че С. извършвал действия по управление на тази платформа, като в саморъчно попълнена декларация е посочил, че е с работно време от 10.30 ч. до 12. 30 часа, докато са тук работниците. Независимо, че е допуснато до работа лице без трудов договор, което също е констатирано в протокола за извършена проверка, е налице извършване на трудова дейност от С., поради което дружеството „Строй Бъдеще” ЕООД се явява работодател.

В същото време, доколкото делото е изяснено от фактическа страна, следва да се отмени решението и се постанови ново такова по съществото на спора.

Описаната фактическа обстановка е потвърдена от актосъставителя И., като освен това е налице и

декларация от С., в която освен работно време е посочил почивките и е потвърдил, че управлява ножична вишка платформа.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, като се потвърди издаденото НП.
При този изход на спора и с оглед направеното искане от касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. На основание ал. 5 на същия член, В случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 130 до 190 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в близост до определения от закона минимум.
Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 25. 05. 2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по НАХД № 17394/2025 районен съд, НО - 22 състав, като вместо него постановява:
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 29-2500061 от 07. 11. 2025 г., издадено от главен директор на Главна дирекция „Инспектиране на труда“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.
ОСЪЖДА „Строй Бъдеще” ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 70 (седемдесет) евро.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.